

Vaqif Cəliloğlu,
Tex. elmləri üzrə felsəfə doktoru

Həya ədəbin-gözəl əxlaqın ayrılmaz tərkib hissəsidir. Lügəti mənasına görə təbiiyə, gözəl əxlaq və həya kimi dəyərləri ehtiva edib, bəndənin söz və davranışlarında insanlarla xoş, mehriban davranışmasına ədəb deyilir. İctimai şüur formalarından biri olan ədəb-əxlaq, ictimai həyatın bütün sahələrində insanların davranışlarını tənzim edən sosial institutdur. Bu termin dini mənasına görə müsəlmanın həz. Məhəmməd əxlaqi ile yaşaması anlamını verir. Çünkü: "Məni Rəbbim tərbiyə etdi və tərbiyəm də gözəl etdi"; "Mən ancaq əxlaqi gözəl və yaxşı etmək üçün göndərdim" Peyğəmbər (ə) kəlamlarıdır.

İslam mənbələrinə görə Cəbrayı (ə) ağıl, iman və həyanı Adəm (ə)-yə gətirib dedi: "Allah sənə salam verir və buyurur ki, bu üç nemətin birini seçəsən". Adəm (ə) ağılı qəbul edir. Bu zaman iman deyir: "Allah mənə əmr edib ki, ağıl hardadırsa, sən də oradasan". Sonra həya da eyni sözü deyib, ağıl və imana qoşuldu. Deməli, Yaradan kimə ağıl veribse, həya ilə iman da onunlardır. Elə həmin səbəbdən islamda ağıldankəm və ruhi xəstələr mükəlləf (məsul, sorumlu) sayılırlar. Ağıl sahiblərinin həqiqi insanlıqdan nəsibləri isə, onların iman və həyaları ölçüsdəndər. "Həyasız imanını itirər; "həya imandandır"; "həya olmayan yerdə xeyir-bərəkət olmaz" və s. Peyğəmbər (ə) kəlamlarıdır.

Həyanın məna və mahiyyəti

Həyanın lügəti mənası ar edib utanmaq, pərdəli dolanmaq deməkdir. Bu terminin dini mənası isə Allah qorxusu və Allah məhəbbətinin vəhdəti ilə Onun istəmədiyi şeylərdən çəkinməkdir. Həya Rəbbə təzim üçün qəlbin darixasıdır. Lakin bu darixmada bir qəlbəminliyi və ruh rahatlığı var. Bəndə həya vasitəsilə Allahın ezmət və qüdrəti qarşısında özünün zəif və aciz olduğunu dərk edib, həddini bilir. Mahiyyətinin bir damla su olduğunu bilən insan, həya vasitəsilə Onun kərəm və əfvi qarşısında qüsurlu halına acıyan, Allaha asılılkən xəcalet çəkib özünə nəzəret

ALLAHİ BƏNDƏNİN GÖRƏN GÖZÜ, EŞİDƏN QULAĞI, DANIŞAN DİLİ EDƏN CÖVHƏR: HƏYA

edir. Həya, Allahın hər an və hər yerde hazır və nazir olmasına müqabil bütün məlumatın itaet etdiyi o uca Mövlənin ədəb və həyasına əməl etməkdir. Həya ilahi isimlərin təcəllilərini qəlb, ruh və vicdanda hiss etmənin adıdır. Məhz bu an Allahın insanın görən gözü, eşidən qulağı, danişan dili olur. Bu hal İ.Nəsiminin "Haqq məndədir" deyən zaman kəsb etdiyi məqamıdır.

Ehsan bəndənin sanki Allahı görürəmək kimi təmiz qəlbə ibadət və eməldə bulundur. Həya, bu ehsan şüur və təfəkkürünə sahibolmanın ən bərəkətlə və verimli meyvəsidir. Həya hər şeyi görən və bilən Allahın əzəməti qarşısında bəndənin "mənəməlik" iddiasından vaz keçib, özüne Rəbbin nəzəri ilə baxmasıdır. Gözəl əxlaqın tərkib hissəsi olan həya, həm də mərifət qapısının açarıdır. Mərifət isə hər kəsin əlindən cəlməyen ustalıq, meharət, hər yerde və hər kəsde görünməyen xüsusiyyət və hünərdir.

Həyasız insan camaat içində çılpaq əyləşən adam kimidir

İslama görə xeyrin başı Allah sevgisi, hikmətin başı Allah qorxusudur. Allah qorxusu isə həyanın təməlini təşkil edir. Bu qorxu olmayan qəlbə xeyir olmaz və o qəlbən sahibindən də xeyir gəlməz. "Həyasızdan hər şey, həyalından ancaq xeyir gələr" Peyğəmbər (ə) kəlamıdır. Deməli, mömün bəndə Allah sevgisi və Allah qorxusu vəhdətində olmalıdır. İnsan sevginin verəcəyi nazlanma və güvənmə hissini yaratdıqı ifrat arxayınçılığa güvənib, Allah əzəbinin şiddetini unutmamalıdır. Peyğəmbər (ə) demişkən: "Mömün Allahın əzəbinin dərəcəsini bilsəydi, o, cənnətə ümidi etməzdi. Kafir də Allahın rəhmətinin sonsuz olduğunu bilsəydi, həmin rəhmətən ümidi üzməzdi".

"Həya bəzəkdir, həya edib pis işdən çəkinmək isə mərhəmət və kəramətdir" - Peyğəmbər (ə) kəlamını açıqlayan həz. Əbu Bəkr buyurub: "Həyasız insan camaat içində çılpaq əyləşən adama bənzər". Elə "gözəllik ondur, doqquzu dondur" xalq məsəli də bu kələmdən qaynaqlanır. Təessüf ki, bu xalq sözünü həya etmədən bəzi TV kanallarında "gözəllik ondur, doqquzu çılpaqlıqdır" kimi təqdim edənlər nə öz ailəleri, nə cəmiyyət, nə də Allahdan həya edirlər. El arasında deyildiyi kimi, utanmasan oynamışa nə var. Elə "Allahdan həya etməyən kəs insanlardan da həya etməz" Peyğəmbər (ə) kəlamı belələrinə ün-

vanlanıb. Halbuki Quran ayələri və mənəvi-milli dəyərlərimizin hamısı həya və ədəbdən qaynaqlanır.

Həyanın əhəmiyyəti

Etiraf edək ki, müsərir İslam aləminin qeyri-islamın elm və texnologiya sədəqəsinə möhtac olması günümüzün ağırı, fəqət təkzib olunmaz gerçekliyindən biridir. Təessüf ki, dünyəvi elmlərdə geriliyimizə yanaşı, "mütəsirləşmək" əxlaqi, o cümlədən ədəb və həya sahəsində də aşılanmamızın göz qabağındadır. Deməli, bu axsama və aşılanmaya son qoymaq üçün artıq "yetər" deyib, müsərir elmlərə malik olmaqla yanaşı, həm də əsrlərlə formallaşan milli-dini dəyərlərimizi qorumağı bacarmalıq. Məlumdur ki, həyası olmayan elmlinin cəmiyyətə gətirdiyi bəla və müsibətlər, həyalı elmsızın əmelindən doğan zərərdən daha ağır və fəlakətlərdir. Həmin səbəbdən həqiqi müsəlman üçün əsas vəzifə iman, elm və saleh əməl vəhdətine nail olmaqdır. Lakin həya imandan olduğu üçün, bu vəhdətdə onun rolu danılmazdır.

Həyanın təməlində sözün geniş mənasında heybet - hörmət, izzət, leyaqət, şərəf, etibar, nüfuz və qorxu kimi dəyərlər dayandığı üçün, en böyük elm ədəb və həyadır. Çünkü Allahın məskən saldığı bir məkanda - qəlbədə heybet və həya olmasa, həmin qəlbən daşıyıcısında xeyir olmasa və ondan xeyir də gəlməz: "Həyadan ancaq xeyir gələr" (həz. Məhəmməd). Zira həyanın əsli, toxumu xeyirdən ibarət olduğu üçün o, həmişə xeyirverimlidir. Çağdaş dünyada nadir tapıntıya çevrilən həya haqqında fikrimizi, vaxtile Peyğəmbər (ə)-nin: "İman 70 şöbədən ibarətdir, həya da imandan bir şöbədir" kəlamı nurunda dəyərləndirsək, onda belə də deyə bilərik: kim utanma, həya hissina maliksə, o, təbrik və təqdir ediləsi adamdır.

Bəzə İslam üləməsinə görə, 5 şey insana bədbəxtlik və sıxıntı gətirən əlamətlərdəndir: qəlb qatılığı, gözün quruluğu, həyanın azlığı, dünyaya aludəcilik, uzun və çox əmələ vurğunluq. Lakin ifrat utanma hissini məqbul saymayaq digər üləma hesab edib ki: "Biz az ədəbə, çox həyadan da ha çox möhtacıq. Adəmoğlu ədəbi ilə ünsandır. Ədəbsiz insan həyvandan fərqli deyil". Bu məqamda həm də həya nümunəsi olan mərhum akademik Xudu Məmmədovun: "Pis adam yoxdur. Adam pisdirə, deməli o, adam deyil" kəlamını qeyd etmək, mənçə, yerində olardı.

Həyanın dərəcə və təsnifatı

Həyanın üç dərəcəsi var:

1. Fitri həya. Yəni insan iradəsinin müdaxiləsi olmadan yaradılışdan insanın vicdanına qoyulan ar və hicab duyğusu. Fitri həya yalnız iman, ehsan, mərifət və məhəbbətdən gələn həya ilə kamilləşdirildiyi zaman sahibini əbədi səadətə qovuşdurur. Bu dəyərlər səfərbər edilməzsə, fitri həya vicdan vasitəsilə özünü bürüze verib sahibini utandırısa da, fəqət o, pis əməl və niyyətin qarşısını almaqda aciz olar. Məs. rüşvətxor vicdanında yerləşdirilən fitri həya ilə hiss edir ki, iştir dini, iştirəsə de dün-yəvi qanunlara görə rüşvət almaq haramdır. Həmin səbəbdən o, fitratdan verilən həya ilə cəmiyyətdən utanıb rüşvəti gizli alır; 2. İman və ehsan şüurundan qaynaqlanan həya. Bu həya imanlı bəndənin en azi Quranla təsbit olunan fərzləri icra edib, haramlardan qaçmasıdır. Yəni bəndə bilir ki, onun hərəkətlərini görən və hər şeydən xəbərdar olan Allah var; 3. Peyğəmbər və vəlilərin mərifət və məhəbbətdən gələn həyasi. Bu, "Siz ürəyinizdə olanı zahire çıxartsanız da, çıxartmasanız da Allah ona müvafiq sizinlə haqq-hesab çəkəcək" (Bəqəra, 284) ayəsi ilə yaşayınların həyasidır.

Həyanın təsnifatına aşağıdakılardan daxildir:

1) Cünahı etirafetmə və tövbe həyasi - həz. Adəmin həyasi kimi. Belə ki, Rəbbimiz ona: "Məndən qaçırsan?" - deyərkən, o, Rəbbine: "Xeyr, Səndən hara qaça bilərəm! Səndən həya edirəm" demişdi. Qeyd edək ki, Adəm (ə) bu ifadəni Rəbbin qadağan etdiyi meyvəni yeyəndən sonra söylemişdi.

2) Təzim həyasi. Bu, Allahu-Təalanın uluhiyyətinin (allahlığının) əzəməti qarşısında qulluğunun azlığıını görüb: "Sənin şanına layiq səviyyədə Sənə ibadət edə bilmədik, ya Rəbb!" - deyən bəndənin həyasidır.

3) İrfan (Allahı dərk etmə) və iclal (əzəmet, böyüklük) həyasi. Bu mələk, ənbiyə və kəramət sahiblərinin həyasidır.

4) Həmd, şükür və minnet həyasi. Bu, Allahu-Təalanın sonsuz nəmət, şəfqət və rəhmətinin maqabili ndə Ona lazımlıca həmd-sənə və şükürələr edə bilməyəcək dən doğan xəcalet həyasıdır

Həya bəşər ağlıının, bəşər əxlaqının məhsulu deyir

İslamda müxtəlif təsnifat və dərəcələrə bölünən həya, yalnız Allah həyəsindən

qaynaqlanır. Allah həyası isə, Onun dua edən bəndəni utanırmadıdan utanma həyasıdır. Peyğəmbər (ə) buyurub: "Qul əllərinin Allaha qaldırıldığı zaman Allah o əlləri geri qaytarmaqdandır həya edər". Elə bu səbəbdən mərhəməti sonsuz olan Rəbb buyurub: "Mənə dua ediniz, dualarınızı qəbul edərəm".

Həya - Allah əxlaqı olmaqla bərabər, həm də onun sərridir. Bəli, Allah həm də sir saxlayandır. O, istisna hallarda günahkar bəndəsinin belə sərrini faş etmir. Bununla O, həm də günah işlədən bəndələrinə xatırladır ki, tövbə edib günahlardan çəkinsiniz, Mən sizing gizli (sırılı) günahınızı xalqa bəyan etmərəm.

İslam məxəzlərindən gələn rəvayətə görə, Rəbbimiz məhşərdə ixtiyar yaşında olan bir bəndəsinin əsərini qəsib suraşacaq: "Bu günah işləri nə üçün etdin? Axi sənə kitab verib, peyğəmbər göndərmişdim". Həmin şəxs heç bir günah sahibi olmadığını dediyi üçün Allah məlekələrə buyuracaq: "Elə isə onu cənətə aparın". Bu zaman məlekələr təəcübə Ona: "Ya Rəbb, bu ağısaqqalın hansı günah işlətdiyini Sən çox yaxşı bilirsən və biz də onun günah etdiyinin şahidiyik" - deyəcəklər. Allahu-Təalə isə buyuracaq: "Bəli, bilirəm. Lakin onun ağıappaq saç-saqqalına baxıb, ayıbını üzə vurmaqdan həya etdim". Rəvayətə görə, Cəbrail (ə) bu hadisəni həz. Məhəmmədə danışarkən Peyğəmbər ağlara yaraq belə deyib: "Allahu-Təalə ümmətinin ağısaqqalından həya edir, aq saqqallı ümmətim isə günahlarından xəcalet çəsib utanır".

Bəs ümmət olaraq biz hansı durumdaşıq? Biz: "Siz Məni yaxşı gününüzdə yad edin ki, Mən də sizi pis gününüzdə yad edim" Rəbb kələminin əksinə olaraq, Onu işimiz çətinə düşəndə yad edirik. Onun mərhəməti, duaları qəbul edən, şəfaəticil, rəhimli və səbirlə olduunu bilib, Ondan istəyirik. O da Ona ünvanlanan əlləri geri qaytarmaqdandır həya edərək dualarımızı qəbul edir. Bəs sonra? Sonra biz Onun səbrini imtahan edərək yenidən kəlamlarına ası olub, bəzən Ondan heç həya etməyi belə ağılmıza gətirmirik. Və unuduruq ki, səbirlə və mərhəməti olan Allah həm də intiqam alandır, şiddetli cəza verməkle zəlil edəndir. Halbuki biz Onun yerdəki ən şərəflə xəlifesi - mebədi, mənsub olduğunu ölkənin sərvəti sayılırıq. Deməli, Allaha məxsusluq və Onun sənətəsi olan bədən və ruhumuzla Onu izzətləndirməliyik. Biz isə çox vaxt əksinə, töv-

bə, ədəb, gözəl əxlaq və həyadan uzaq olmaqla özümüz özümüz məhv edirik.

Həya həm də ismet, namus kimi milli və islami dəyərlərin qoruyucusu, qalxanı qismindədir. Həyalı insanlar başqalarının şərəf və ləyaqətinə hörmət etməklə, öz şərəf və ləyaqətlərini qorunmuş olurlar. Həya libasına bürünən belə insanlar "namusa toxunanın namusuna toxunarlar" xalq deyimini heç vaxt yaddan çıxartmırlar.

Həz. Əlinin: "Abırılı olmağın ən ucası insanın özü özündə utanmasıdır" kələmi işığında deyə bilərik ki, insan nəinki ictimai yerlərdə, hətta tek ikən belə həyalı olmalıdır. Çünkü tək olarkən deyilən hər bir ədəbsiz söz və ya edilən əməlin pis vərdiş halına gelmək ehtimalı daha çoxdur.

İslamda hər bir məddi-mənəvi dəyərin zəkatı olduğu kimi, həya da üzün-sifətin zəkatıdır. Ədəbsiz mühitə düşən həyalı insan utanar, tər təkəb xəcalet çəkər, özündən asılı olmayıraq simasının rəngi dəyişir. Üzün həya vasitəsilə bu hala düşüb sahibinə (fərdə) və cəmiyyətə verdiyi isləhədici müsaj-xəbərdarlıq həmin toplumun saflaşış çoxalmasına xidmət etdiyi üçün, həya həm də üzün zəkatı statusundadır. Həyalı bəndənin heç bir söz demədən - üzünün rənginin dəyişməsi və tər təkməsi - nəyi anlatmasından yalnız mərifət sahibləri və ariflər xəbərdar olurlar.

Beləliklə, həz. Adəmdən müasir dövrümüzə qədərkən bəşər həyətinin menəvi tərzisinə qisaca nəzər salsaq aydın oları, o vaxt olduğu kimi bu gün də tərzinin yüngül tərəfində əxlaq, ədəb və həya duurr. Qarşılıqlı yardımlaşma, əhdə vəfaliq, mərhəmət hissini tədricən yox olması, "sən çalış mən yeyim" prinsipi, valideyn və yaşılı nəslə sayışlılıq, kişilərin qadınlaşması, qadınların kişiləşməsi və digər neqativlərin çoxalması həyanın yalnız Rəbb və bəşər kitablarında qalacağından xəber verir. Əslində dünya miqyasında "demokratitanın" əllərinin haqqın boğazında olmasa da, əxlaqın digər növünün - siyasi həyanın yoxluğundan irəli gəlir. Bəle olmasayı, demokratik dövlət kimi tanınanlar torpaqlarımızın bir hissəsinin həyəsiz erməni işgalindən həya edib, haqqadəstek verədlər. Lakin Haq gec etsə də, güc edər. Çünkü, Rəbbimiz haqlının haqqı özüne qaytarılana qədər onunladır. Bəli, Allahu-Təalə nə inancı demokratik bəndə imicini formalaşdırmaq naminə əskinazlarında "In God we trust" (Allah bizimlədir) yazardalarla, nə də işğalçıya açı